

Skatteverkets allmänna råd om beskattning av idrottsersättningar att tillämpas fr.o.m. beskattningsåret 2009

SKV A 2008:31
Inkomsttaxering
Skattebetalning

Utkom från trycket
den 19 december 2008

Skatteverket lämnar med stöd av 2 § förordningen (2007:780) med instruktion för Skatteverket följande allmänna råd om beskattning av idrottsersättningar att tillämpas fr.o.m. beskattningsåret 2009¹.

1 Förmåner i samband med idrottslig verksamhet

Enligt 11 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229), IL, kan förmån av en vara eller tjänst som en anställd får av sin arbetsgivare och som är av väsentlig betydelse för utförandet av arbetsuppgifterna och av begränsat värde för den anställda i vissa fall vara skattefria.

Allmänna råd:

Idrottsredskap som idrottsutövare får eller får låna från t.ex. förening eller fabrikant för att användas i den idrottsliga verksamheten bör inte föranleda beskattning.

Enligt 11 kap. 9 § IL ska förmån av uniform och andra arbetskläder inte tas upp om förmånen avser kläder som är avpassade för tjänsten och inte lämpligen kan användas privat.

Allmänna råd:

Kläder som har enhetlig prägel och som ska användas i den idrottsliga verksamheten, t.ex. i samband med större idrotts-evenemang som världsmästerskap och europamästerskap, bör jämföras med uniform. Sådan förmån bör därför inte föranleda beskattning.

2 Utgifter i samband med idrottslig verksamhet

Enligt 12 kap. 2 § första och andra styckena inkomstskattelagen (1999:1229), IL, får i dessa stycken angivna utgifter, bl.a. för tjänsteresor, dras av utan någon beloppsmässig begränsning. Av 12 kap. 2 § tredje stycket IL framgår att utgifter för inställelseresor enligt 12 kap. 25 § IL och för resor mellan bostaden och arbetsplatsen m.m. enligt 12 kap. 26–31 §§ IL ska dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger i tredje stycket angivet belopp. Övriga utgifter ska dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger i tredje stycket angivet belopp.

¹ Beträffande beskattningsåren 2007-2008 och taxeringsåren 2008-2009, se RSV A 2007:15.

SKV A 2008:31

Allmänna råd:

Som alternativ till avdrag för övriga utgifter enligt vanliga regler, dvs. med redovisning av varje enskild utgiftspost, bör avdrag av praktiska skäl i vissa fall kunna medges med skäligt belopp i form av schablonbelopp. Schablonavdraget bör dock inte anses avsett att täcka utgifter för resor och ökade levnads-kostnader.

Avdraget kan medges idrottsutövare och tränare m.fl. som själv har att svara för den huvudsakliga delen av kostnaderna för den idrottsliga verksamheten. Ytterligare en förutsättning för schablonavdrag bör vara att inkomsterna från den idrottsliga verksamheten inte utgör utövarens huvudsakliga inkomster, utan att dessa kommer från annan anställning eller verksamhet. Om utövarens inkomster från idrotten något eller några år skulle utgöra dennes huvudsakliga inkomster, t.ex. vid studier, får dock avdrag göras enligt schablon.

Idrottsutövarens utgifter får under nämnda förutsättningar schablonmässigt beräknas till belopp motsvarande bruttoersättningen, dock högst 3 000 kr. I bruttoersättningen bör inräknas samtliga skattepliktiga ersättningar och förmåner, dock inte avdragsgilla traktaments- och reseersättningar vid tjänsteresa.

Sådant schablonavdrag bör anses omfatta idrottsutövarens samtliga avdragsgilla övriga utgifter i den idrottsliga verksamheten, dvs. vid sidan av utgifter för resor och ökade levnads-kostnader.

Summan av avdragsposterna, t.ex. för tjänsteresor, ökade levnads-kostnader, arbetsresor och idrottsutrustning – beräknade före beaktande av de beloppsmässiga begränsningarna i avdrags-rätten enligt 12 kap. 2 § IL – bör inte överstiga bruttointäkterna från den idrottsliga verksamheten, såvida inte särskilda omständigheter föreligger.

3 Arbetsgivaravgifter på ersättning till idrottsutövare

Enligt 2 kap. 19 § socialavgiftslagen (2000:980) är en ersättning till en idrottsutövare från en sådan ideell förening som avses i 7 kap. 7-13 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet avgiftsfri, om ersättningen från föreningen under året inte har uppgått till ett halvt prisbasbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Allmänna råd:

Till idrottsutövare bör räknas aktiva deltagare i den idrottsliga verksamheten liksom tränare, instruktörer, domare, linjemän, materialförvaltare, speaker och därmed jämställda slag av funktionärer. Med funktionärer bör här även avses sådana ledare i föreningar som regelmässigt medverkar vid träningar, tävlingar, matcher och liknande tillfällen och vilkas medverkan är en direkt förutsättning för den idrottsliga verksamheten i föreningen.

Till idrottsutövare bör inte hänföras personer som utför administrativa eller i övrigt förekommande arbetsuppgifter, t.ex. styrelseledamöter, kontorspersonal, städpersonal, kursledare och föredragshållare. Motsvarande bör även gälla personal med funktioner som främst riktar sig mot publiken, t.ex. personal i biljettkassa, kiosk, restaurang och butik samt ordningsvakter. Inte heller bör tävlingsläkare eller köks- och serveringspersonal i övrigt som utför arbete inom ramen för sin ordinarie yrkesutövning hänföras till idrottsutövare.

Om föreningen betalar ut ersättning till en person för såväl idrottsliga som administrativa tjänster bör ersättningarna behandlas var för sig vid fastställande av underlag för arbetsgivaravgifter.

Dessa allmänna råd tillämpas vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter m.m. fr.o.m. beskattningsåret 2009 och fr.o.m. 2010 års taxering och ersätter Skatteverkets allmänna råd (SKV A 2007:15) om beskattning av ersättningar m.m. i samband med idrottslig verksamhet att tillämpas vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter fr.o.m. beskattningsåret 2007 samt fr.o.m. 2008 års taxering.

På Skatteverkets vägnar

MATS SJÖSTRAND

Urban Strömberg
(Rättsavdelningen enhet 4)